

Tình Mợn

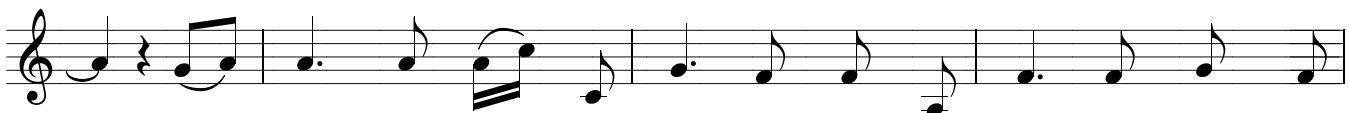
Lữ Hành

1. Đến khi núi vỡ nênn đồi, sông sâu hóa cạn, biển dời sang
2. Ngãm xem mấy khúc thăng trầm, vinh sang, khánh tận dâng tràn tâm
3. Tiết xuân hoa lá xanh mầm, thu sang đã vội im nằm trên

tây. Trăng già ngả úa trong mây, trời xoay đất đổi, rừng cây không còn.
tư. Mấy thì tình trót phôi pha, lòng con băng giá rời xa ân tình.
sân. Ngãm lại một kiếp dương gian, vẫn xoay trời mai dệt đan kiếp người.

Con mong cho mảng tình son, con dâng về Chúa còn muôn muôn
Thương con ngay thuở bình minh hay đêm lạnh giá, Ngài mong con
Nhân duyên trăm nẻo hợp tan, ai hay ngày tháng bình an sắp

đời. Thương con Chúa dựng đất trời, con đây đáp trả kiếp người nào xong.
về. Con nay vác tội ê chề, ăn năn quay bước trở về nhà xưa.
tan? Con dâng hỷ lụy trăm ngàn, như con chim nhỏ nau vào cành thông.

ĐK. Tình con bé nhỏ như không, nhưng xin được

tháp vào lòng Chúa thương. Thế trần tựa nắng phai

sương, nhưng tình yêu. Chúa miên trường tháng năm.